

[Erhard Jakobsen.]

snart et forslag fra centrum-demokraterne, der skal sætte skub i udviklingen, et forslag om, at man pr. 1. april 1977 gør det umuligt at trække mere end 30.000 kr. fra af privat gæld, der er stiftet efter 1. april 1977. Så kan det være, vi kan få gang i noget af alt det, for indtil nu kan man bare konstatere, at der er 3 eller 4 meninger mellem boligforligspartierne om, hvordan man skal klare det problem med rentefradragsretten, der naturligvis hænger sammen med det her. Vi har ønsket med disse loviniciativer at få sat skub i udviklingen og gøre offentligheden opmærksom på, hvem det er, der vil gøre noget ved det, og hvem det er, der ikke vil. Jeg tvivler ikke om, at et flertal vil, men det begynder bare at haste, og det er det, vi gerne har villet skubbe til med dette lovforslag.

Ministeren for skatter og afgifter (Svend Jakobsen):

Det er jo ikke noget nyt, at hr. Erhard Jakobsen ikke hører efter, hvad vi andre siger her fra denne talerstol, men hvis hr. Erhard Jakobsen er interesseret, så vil han, når fortrykket kommer frem, kunne konstatere, hvad det var, jeg sagde. Jeg sagde, at de regler, der nu er gældende, er dem, der blev fastlagt i forbindelse med boligforliget, der blev udformet af 6 partier inklusive centrum-demokraterne. Jeg var oven i købet så venlig over for hr. Erhard Jakobsens parti, at jeg i forbindelse med omtalen af vedtagelsen her i folketinget sagde, at centrumdemokraterne ikke medvirkede til gennemførelsen. Jeg har lidt svært ved at se, at dette skulle være på kanten af eller i modstrid med de faktiske forhold.

Så vil jeg i modsætning til hr. Erhard Jakobsen gerne udtrykke tilfredshed med, at et meget bredt flertal her i folketinget ikke bare tænker på parcelhusejerne, men føler sig ansvarlige over for den samlede befolkning. Jeg vil gerne udtrykke glæde over, at der er et flertal strækkende sig næsten tværs over denne sal, der vil behandle parcelhusejerne ens og ikke tage en mere eller mindre tilfældig gruppe ud til særbehandling. Og jeg vil godt nævne et eksempel herpå.

En DSB-mand, der har haft tjenestebolig, mens han arbejdede, bliver pensionist, og nu

skal han have et sted at bo. Han køber sig et parcelhus, får selvfølgelig betydelige terminsudgifter, skal beregne sin lejeværdi. Man kan have en anden DSB-pensionist lønmæssigt i samme situation, der ikke har haft tjenestebolig, men som har siddet i sin bolig op gennem tiden. Han er måske fremme ved at have overskud, medens den anden har betydelige terminsudgifter. Det er da oplagt, at denne lejeværdi er en langt hårdere belastning for den mand, der har haft funktionærbolig i sin aktive tilværelse og nu har ganske betydelige terminsudgifter i sin alderdom, han er langt vanskeligere stillet. Hvorfor skulle vi så hjælpe ham, der var bedst stillet, i stedet for at skabe lighed over for de andre grupper i samfundet?

Det samme synspunkt må gøre sig gældende, når man fra centrum-demokraterne i bemærkningerne til lovforslaget taler om indskrænkningen af den disponible indkomst hos en tilfældig persongruppe af parcelhusejere. Det er jo rent ud sagt noget sludder, hvis man må bruge dette udtryk herfra, for sagen er jo, at alle, der skal beregne en sådan fiktiv indkomst, får en beskatning af denne. Det fører til samme forbrugsbegrænsning for den, der har underskud på sit hus, som for den, der har overskud på sit hus, og det er et mindstekrav, man kan stille til folketinget, at man i hvert fald behandler ens stillede borgere lige.

Christoffersen (V):

Jeg har her i anden runde kun nogle bemærkninger til hr. Stetter. Jeg må sige, at hans indlæg var ganske forbløffende, i hvert fald af to grunde. For det første undrer det mig meget, at det konservative folkepartis ordfører i denne sag kan anbefale centrumdemokraternes forslag. Det er ikke i overensstemmelse med boligforliget, og det fremgår ganske klart af, at ingen af forligspartierne kan søge fremmet en løsning på dette område, medmindre alle forligspartierne er enige herom. Jeg går ud fra, at det konservative folkeparti som et ordholdende parti vil respektere den del af boligaftalen. I givet fald må det altså forudsætte, at forligspartierne er enige om en sådan løsning.

For det andet må jeg sige, at hr. Stetters fremstilling af min tale ved første behandling af hr. Jens Fogeds og 3 andre medlemmers private forslag var aldeles misvisende.